

عموی در بستر بیمارستان ایرانمهر

وبلاگ سهیل آصفی

از دحام جاده قدیم یا خیابان شریعتی. سرسام دود و بوق و فریاد و شلوغی. سرمای بهمنی. به بیمارستان ایرانمهر می رسم. بیمارستانی که حالا میزبان چهره دیگری است. محمد علی عمویی.

چه شد آقای عمویی؟

- اتفاقی است که افتاده است. شب مهمانی دعوت بودم. هنگام پیاده شدن از ماشین و زمانی که روی جدول راه می رفتم به داخل جوی آب پرتاب شدم. همان لحظه احساس کردم استخوانی شکست. خیلی زود با کمک دوستان و رفقا به بیمارستان ایرانمهر آمدم. درد شدیدی دارم. عکسبرداری ها شکستگی لگن را نشان داده اند. قرار است جراحی شود.

محمد علی عمویی قدیمی ترین زندانی سیاسی ایران که مقاومت او در طول بیش از سی و هفت سال زندان قبل و بعد از انقلاب بهمن او را با نلسون ماندلا قیاس کرده اند، حالا مهمان اتاق 103 ایرانمهر است. اتفاقی که مرتب پر و خالی می شود و یاران و رفقایش لحظه به لحظه در کنار همسرش بر بالین او حضور دارند. بالای تخت او روی کاغذی نوشته شده است: "متشکرم که مرا نمی بوسید- عمو"

تخت نباید تکان بخورد تا درد فزونی نیابد. کسی نجوا می کند "تنت به ناز طیبیان نیازمند مباد."

یاران دست "عمو" را می فشارند و او نظاره گر است و همچنان امید وار به فردایی دیگر که پس پشت شیشه های غبار گرفته ی تیمار کده در انتظاری گنگ مکرر می شود. دوستی از "حرکت" می گوید و اینکه تاریخ چگونه به رغم همه هزینه ها و روند خون بار خود قدم به قدم پیش می رود و طنز گسی که لابلای همه حرف ها و شوخی ها می دود. از حال همسر محمود اعتمادزاده "به آدین" جویا می شود که با سگته مغزی دیگری در بیمارستان "جم" بستری است و از اوضاع و احوال روز کشور سخن می گوید. قدیمی ترین زندانی سیاسی ایران همچنان سر به بالا دارد و نگاهی رو به فردا که امتداد آن تا نقش آن "کابوس" ها می دود.

- مرا شرمنده کرده اند. چه بگویم؟ از خارج و داخل همه نگران هستند، اما اتفاقی است که برای همه می تواند بیفتد. ما فجایی را تاب آورده ایم که این درد مداوم در برابر آنها چیزی نیست. از همه سپاسگزارم. از همه کسانی که به هر طریق از اولین لحظه اتفاق جویای حال من بودند. من باز بلند می شوم. شما هستید که دارید جلو می روید ما هم سلانه سلانه پشت سر شما در حرکتیم. همه این روزهای تلخ میهن ما هم می گذرند. مطمئن هستم..."

روحیه و حال عمومی عمو خوب است و پزشکان امیدوارند که با جراحی روی بخشی از استخوان اتصال ران به لگن بزودی پس از طی دوره نقاهت سلامتی کامل حاصل شود.